

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Ludovici Schönleben, Carnioli Labacensis, SS.
Theologiae Doctoris, Protonotarij Apostolici,
Archi-Diaconi Carnioliae Inferioris. Horae Subsecivae
Dominicales. Sive Discursus Sacri De Tempore ...**

Cum quadruplici Indice I. Discursuum. II. Locorum Sacrae Scripturae. III.
Rerum & Verborum. IV. Historiarum & Mythologiarum

Pars Aestiva Et Autumnalis A Pentecoste Usque Ad Adventum. - Annexis
aliquot Panegyricis Academicis.

Schönleben, Johann Ludwig

Salisburgi, 1676

Discursus V. Dominica III. post Pentecosten. Sepulchrum Ambulans.
Thema. Erant appropinquantes ad Jesum publicani, & peccatores. Luc. 15.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47093](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47093)

DISCURSUS V.

Dominica III. post Pentecosten

Sepulchrum Ambulans

THEMA.

Erant appropinquantes ad IESUM publicani, & peccatores. *Luc. 15.*

SYNOPSIS.

<i>I. Peccatum plurimis nominibus appellatur, sed quia est mors animæ, potest corpus peccatoris dici sepulchrum animæ, & peccator Sepulchrum ambulans.</i> <i>II. Nam appellatur ipse homo à Trismegisto sepulchrum circumvertibile: peccator verò à SS. Patribus similibus nomenclaturis.</i> <i>III. Quid Epulo Evangelicus nisi tale sepulchrum? & quidem immobile, absq; nullo pietatis sensu?</i> <i>IV. Otiosus homo quid aliud est nisi sepulchrum animæ, qualis Vaccia apud Senecam.</i> <i>V. Detractores etiam sepulchrum sunt, cadavera ex-</i>	<i>spectantes, & mortuos devorantes.</i> <i>VI. Impenitentes etiam sunt sepulchra, qui Deum exasperant, ut miserendo illis irascantur.</i> <i>VII. Sunt item hypocrite sepulchra dealbata, qui etiam ambulando produnt se esse sepulchra: & horum maximus ubiq; numerus.</i> <i>VIII. His adnumeret eos, qui felices in mundo vocantur, & eorum felicitas extrinseca tantum est: foris splendent intus fœtent.</i> <i>IX. Deniq; omnes peccatores sunt sepulchra ambulantiæ & semipulchri, quia sæpè in pulchro corpore turpis anima.</i>

X. His

X. His omnibus suadet, ut appropinquent ad JESUM, & ab eo vitam recipiant anima, quia JESUS peccatores recipit, ut justos efficiat, & mortuos revocet ad vitam.

Erant appropinquantes ad JESUM publicani, & peccatores. *Luce 15.*

I.

Anta est peccati foeditas & malitia, ut nullis fatis coloribus depingi, nulla eloquentia exprimi, nullo calamo describi possit. Est vinculum, funiculus, funis, laqueus, catena, servitus, captivitas, pondus, onus, labor, jugum, mola, febris, devoratorium salutis, fera bellua. *Vinculum: sicut vinculum plaustrum peccatum. Funiculus: ve qui trahitis iniquitatem in funiculis. Funis: Funibus peccatorum suorum constringitur. Laqueus: Pravis operibus quasi propriis laqueis miserè capitur ait Basiliius: catena: Velle meum tenebat inimicus, & inde mihi catenam fecerat, & constrinxerat me. ait S. Augustinus. Servitus: Qui facit peccatum servus est peccati. Captivitas: Peccatum te ante mentiebatur liberum, quem tenebat miserandum captivum, ait S. Chrysologus. Pondus: Peccati pondera deprimunt, & ad inferna deducunt, ait S. Paulinus. Onus: Iniquitates meae sicut onus grave gravatae sunt super me. Labor: Iniquitas & labor in medio eius, Jugum: Expergiscere o homo, excute jugum peccatorum tuorum deprimens te. ait S. Laurentius Justinianus. Mola: Peccator in semetipso pistrini ergastulum portat, farinam hostibus suis de corrupta animae suae fruge conficiens, ait S. Paulinus, Febris: Febris nostra avaritia est: febris nostra luxuria est. &c.*

G 3

ait

*Isai. 5. v.
18 ibid.
Prov. 5.
Basil. in
Cate.
Graec.
S. Aug.
lib. 6.
Confess.
c. 5.
S. Pet.
Chrysol.
serm. 114.
Paulin.
Ep. 20.
Psal. 37.
v. 5.
Psal. 54.
S. Laur.
Just. lib. de
obed. c. 5.
S. Paulin.
Ep. 4.
S. Ambros.
lib. 4.
in Luc.*

Tertull.
lib. de do-
lo. c. 1.
Pet. Chry-
sol. serm.
111.
S. Chry-
sost. in
Ep. ad
Heb. hom.
10. Ibid.
hom. 12.
S. hom. 42.
ad pop. S.
hom. 3. in
Ep. ad
Tit. Et in
Ep. ad
Heb. hom.
15. Et in
Ep. 1. ad
Tim. hom.
2. Et
hom. 30.
ad popu-
lum, S.
42. ad
pop. S. 23.
ad pop. Et
in Ep. ad
Heb. hom.
12. hom.
23. ad pop.
Et hom. 5.
ad pop.

Trismeg.
ap. Clem.
Alex.

ait S. Ambrosius. *Devoratorium salutis*, ita peccatum uominat Tertullianus. *Fera: Peccatum o crudelis fera!* ait S. Pet. Chrysologus. Ut multa eiusmodi præteream: solus S. Chrysostomus peccatum indigetat spinam, lutum, cœnum, rubiginem, lepram, morbum, putredinem, Dæmonem. Et peccatorem nominat modò peiorem bestia. *Feris omnibus est huiusmodi peior.* Modò porcum & suem: *sicut sues deorsum proni sunt, ad ventrem inclinati.* modo Chymæram & scyllam. *Animæ nostræ non tantum deformitatem non aspicimus, verum neq; bestialem indutam speciem, S. Scyllam aut Chymæram quandam.* Deniq; quod maxime hodiernis videtur convenire Evangelicis peccatoribus, vivos mortuos appellat: *Qui in peccatis sunt, etsi vivunt mortui sunt:* In hodierno Evangelio dicuntur Peccatores appropinquare Christo. *Erant appropinquantes ad JESUM publicani S. peccatores.* Ergo mortui ambulant? Imò quia mors hæc non est mors corporis sed animæ, & corpus est quidam sarcophagus ac sepulchrum animæ mortuæ, possumus dicere, quod peccator sit quoddam *Sepulchrum Ambulans.* Et quorsum ambulans? ad JESUM, ut reviviscant animæ mortuæ, ut fiat in cœlo gaudium super peccatore pœnitentiam agente. Et hoc erit thema hodierni mei discursus.

II. Ne sine fideiussore asservissè videar peccatorem esse **SEPULCHRUM AMBULANS**, jubet ter maximus sapientum Trismegistus pro fundamento discursus assumi suum effatum de homine: *Homo, inquit, est corruptionis vinculum, VIVA MORS, sensitivum cadaver, SEPULCHRUM CIRCUMVERTIBILE.* Fallimur, qui mortem reputamus solum illum extremum vitæ hali-
tum,

tum, quo anima separatur à corpore, ipsa vita est mors inchoata. Vix in lucem edimur ad mortem incipimus properare, & quo diutius vivimus, eo magis morti appropinquamus: atq; ita dum simul vivimus, & morimur, reipsa sumus **VIVA MORS**, sumus secundum aliquid *cadaver* si contemplerur miseras, & secundum aliud sumus *sensitivum*; quia sensu præditi. Quod si verò etiam inspiciamus animam vitij infectam, honesti vigore destitutam, & quodammodo ex quotidianis defectibus putrescentem, quam sensu superstite circumvertimus in corpore, iam corpus nostrum aliud non est, quàm *Sepulchrum circumvertibile*. **SEPULCHRUM AMBULANS**. Quod tam verum est, ut certatim SS. Patrum dicta suffragentur. Unde S. Ambrosius loquens de peccatoribus: *Etiam si videantur vivere, miseres tamen sunt omnibus mortuis, carnem suam sicut **TUMULUM** circumferentes, cui infelicem infoderunt animam suam*. Ecce tumulum portabilem hominem peccatorem & animatum cadaver. Eodem respexit S. Clemens Alexandrinus allegatis superioribus Trisnegisti verbis: *Nonnulli corpus dicunt esse **MONUMENTUM** animæ*. Rursum S. Ambrosius: *Quid sunt perfidorum corpora, nisi quædam defunctorum **SEPULCHRA**?* Et S. Cyprianus universim de omni peccatore pronuntiat: *Animam tuam perdidisti spiritualiter mortuam, **FUNUS** tuum portare coepisti*. Aptissimè ad rem nostram Chryso-
 stomus: *Si quis cadaver putridum circumferens per civitatem vagaretur, nonne omnes eum fugerent? Hoc de te cogita, qui animam peccatis obrutam atq; mortuam circumducis*. Ecce tibi manifestis effigiatum lineamentis. **SEPULCHRUM AMBULANS**, & ut cum Trisne-

S. Ambros.

S. Clem.
Alex lib.
3. Strom.

S. Cyprian.
lib de lapsis.
S. Chry-
sost. hom.
74 in
Matth.

gi-

gisto dicam **CIRCUMVERTIBILE** : funus ante funus ; tumulum extra tumulum ; mortuum ante mortem ; cadaver nondum consumptum, sed adhuc spirans, eo ipso tamen foetidum. Quis non abhorreat si internis id oculis aspiciat ? quanto magis credendum id esse abominabile Deo qui cordis intima rimatur & penetrat !

III. Descendamus ad particularia. Contemplor in Evangelico textu Epulonem divitem, gastrimargum, abdominis & gulæ mancipium, sibi soli natum, toti mundo inutilem, pro explendo palmarum stomacho, aërem, aquas, terras, fatigantem ; nunquam saturum nisi ex fastidio ; quotidie *somno vinoq; sepultum* : & inter hæc ad miselli homuncionis quiritus & lamenta, surdum juxta & cœcum. In humano corpore (ut norunt Physici) postremi omnium oculi animantur, & primi moriuntur ; proximè ab his auditus deficit. Quid igitur differt à mortuo, qui nec audit humanas voces, nec videt obiecta proxima ? an fortè vivere censendus quia obambulat ? Minimè : cum neq; moveatur, ad genialem mensam confidens velut **IMMOBILE SEPULCHRUM**. Audite super hoc differentem Chrysologum : *Iste dives, imò divitiarum captivus, servus opum, & ipsis censibus compeditus, tantum pompæ IMMOBILE SEPULCHRUM, in quo pietatis totus utiq; & visus defecerat, & auditus. Jacet ante fores pauper Lazarus : videt Epulo : imò non videt, qui non miseretur : petit ille vel micis de mensa cadentibus satiari : audit Epulo, imò non audit, quia non exaudit : mortuus est Deo, destitutus sensu, tantum pompæ IMMOBILE SEPULCHRUM. aut si mobile, mortuam tamen habens*
ani-

S. Pet.
Chryf.
serm. 121.

animam. Unde Theophylactus: *Profectò etiam cum viveret sepulta erat eius anima, carnem quasi SEPULCHRUM circumferens.*

Theophyl.
in Lucam.

IV. Vis hominem otiosum ante mortem mortuum, vivum in SEPULCHRO? Cordubensis Philosophus talem graphicè delineat. Ethnicum quidem, sed quo deterior sit Christianus otio deditus. Vaccia is erat homo prætura functus, negotiorum & curarum omnium pertæsus, otio velut sanie diffluens, & velut IMMOBILE SEPULCHRUM in villa sua ab hominum consortio remota delitescens: *In hac (villa) ille prætorius dives, nulla alia re quam otio notus consenuit, & ob hoc unum felix habebatur. Nunquam aliter Vaccia vivo præteribam, quàm ut dicerem. Vaccia hic situs est.* Annon iste fuit SEPULCHRUM vivi hominis, & si præterea inquinatus sceleribus, quæ plerunq; inter Ethnicos virtutum speciem induebant, etiam foetens? Quàm verè idem Seneca alibi scripsit: *Otium mors est, & vivi hominis SEPULTURA.* Qui nihil agunt, hoc agunt, ut malè agant, nec ullum scelus est, quod non edoceat otium. Demetrius Philosophus otium appellare solebat mare mortuum, quia scilicet otiosum sedere non est malacia, sed inaltia.

Sen. Ep.
55.

Sen. Ep.
82.

Idem. Ep.
67.

V. Jam verò & Psaltes Regius nobis digito monstrat SEPULCHRUM AMBULANS, cum detractores describit, idem repetens Psalmo 7. & 13. *SEPULCHRUM patens est guttur eorum, linguis suis dolosè agebant.* Lingua in corpore humano membrum optimum & pessimum, prodesse potest, & nocere. *Mors & vita in manu lingue.* Circumsepulta est dentibus & labijs quasi gemino inclusa sepulchro, sed cum exeritur in famam proximi, in de-

Psal. 7.
v. 13.

Dom. Pars. II.

H

tra-

S. Bern.
Tr. de
tripl. cu-
stod.

Orig. in
Psal.

D. Tho. in
Psal.

Psal. 67.

S. Bruno
Astens. in
Psal. 67.

S. Hier.
Select. E.
pisl. 38.

tractionem, venenum eructat, quot res simul occidit, & quasi devorat: *Lethaliter* (ait S. Bernardus) *tres inficit flatu uno, eum qui detrahit, & de quo detrahit, & eum qui libenter audit.* Verè Sepulchrum quod cadavera exspectat, & mortuos vorat: *Sepulchrum patens est guttur eorum: In quem locum Origenes: Verbum Diaboli de sepulchro exit, dum ex ore detractoris egreditur.* Et divus Thomas: *Os eius, qui semper est paratus ad mortificandum per detractionem, est sepulchrum patens.* quia scilicet si clausum esset neminem inficeret: si mala quæ sciunt de proximo intra se contineret & intra labia, nec sibi nocerent nec proximo, sed dum illa malitiosè eructant, se pariter occidunt & proximum, ut meritò non tantum guttur eorum sed corpus dici possit **SEPULCHRUM AMBULANS**, mortuam animam circumferens.

VI. Alibi porrò idem Psalter rursus exhibet aliud **SEPULCHRUM AMBULANS**, dum canit: *similiter eos qui exasperant, qui habitant in sepulchris.* Bruno Astensis legit: *eos qui in ira provocant, qui habitant in sepulchris.* & addit: **SEPULCHRA** dicuntur peccatores, foris dealbata intus foetore & putredine plena. Sed qui sunt illi qui in ira provocant, nisi illi qui quotidie peccant, & ad pœnitentiam redire contemnunt? Sine dubio peccator impœnitens, habens conscientiam peccatis infectam sepulchrum dici potest; sed non dum satis capio, curialis dicatur in ira provocare, & exasperare Deum, quæfertim si Deus punire, differat, si peccantem quotidie & non pœnitentem longanimiter exspectet, tunc enim non provocatur in ira sed in misericordia, & patientia. Verum, tunc, maximè censendus est Deus irasci peccatoribus, quando indulget: *Magna*, inquit S. Hieronymus

mus

mus, *ira est quando peccantibus non irascitur Deus.* Alio tendit in expositione huius Psalmi Hugo Cardinalis. *qui exasperant inquit: blasphemando & persequendo, qui habitant in sepulchris id est qui cupiunt mortem aliorum.* quasi innueret illos habitare in sepulchris, qui proximo mala desiderant, fodiunt illi foveas, ut mortuo succedant in hæreditatibus, in possessione facultatum, in adeptione officiorum, in consecutione aliorum bonorum temporalium, hi habitant in sepulchris, quia cogitatio eorum est de sepulchris aliorum; cum interim non recordantur suimet sepulchri, & immemores sunt se posse incidere in foveam, quam alijs fodiunt.

Hugo
Card. in
Psalm.

VII. Quod S. Bruno Astensis peccatores impenitentes nominet *SEPULCHRA foris dealbata*, revocat mihi in memoriã aliud *SEPULCHRUM AMBULANS*, de quo Salvator ipse apud Evangelistam locutus est: *Similes estis, inquit ad Phariseos, sepulchris dealbatis, quæ à foris parent hominibus speciosa, intus vero plena sunt ossibus mortuorum, & omnia spurcitia, sic & vos à foris quidem paretis hominibus iusti, intus autem pleni estis hypocrisi, & iniquitate.* Nulli profectò melius convenit nomenclatura hæc *SEPULCHRUM AMBULANS* quàm hypocritæ: ipsa ambulatio alium foris ostendit, alium intus celat. Splendet hypocrita, pietatem vultu simulat, amorem in oculis venalem habet, mella loquitur & ambrosiam; detrahe larvam, nihil illo fœdus: cortinam remove; premit altum corde dolorem: tolle nubem, odium fovet ac rancorem: dele cerussam, livorem deprehendes: ablue saccharum, venenum est quidquid loquitur & cogitat. Verè *SEPULCHRUM DEALBATUM AMBULANS!* de quo in hæc verba Chry-

Matth 23.

S. Chry-
sost. hom.
45. in
Matth.

ostomus differit: *Sicut SEPULCHRUM* quam-
diu clausum est, pulchrum videtur foris; si verò fuerit a-
pertum horribile est: sic & simulatores bonorum quamdiu
non cognoscuntur laudabiles sunt, cum verò cogniti fue-
rint, inveniuntur abominaciles. O si multis detrahe-
rentur larvæ, quas sibi affingunt; quàm horrida vi-
deremus cadavera ambulare per compita! Dubita-
remus profectò an potius versemur inter mortuos
quàm vivos, & cogeremur fateri infelicitatem no-
stri temporis cum Lipsio, qui ad mores huius æta-
tis respiciens aiebat: *Irritamur quotidie magnum illud*
Numen, & quasi puniendi justæ causæ non sint, damus
novas. Quando luxus, fastus, libido maior, impunitior?
& religio passim nunc in ore, improbitas in corde. Verba
pietatem sonant, facta ambitionem, avaritiam: nec in uno
alteròve, sed apud plerumq; ordinem, ætatem, sexum.
Omnia itaq; plena sepulchris ambulantes; plu-
res mortui quàm vivi discurrunt per plateas.

Lips. Cent.
2. Epist. 6.

Senec. de
prov. cap.
6.

VIII. Quibus si & eos adiunxeris, quorum sa-
piens Seneca meminit; næ tu, si sapias, mundum i-
stum odio habueris. *Isti, inquit Seneca, quos pro feli-*
cibus aspicitis, si non qua occurrunt, sed qua latent, vide-
ritis, miseri sunt, sordidi, turpes, ad similitudinem parie-
tum suorum extrinsecus culti. Non est ista solida & sincera
felicitas, crusta est, & quidem tenuis. Itaq; dum illis
hæc stare & ad arbitrium suum ostendit, nitent & impo-
nunt: cum aliquid incidit quod disturbet ac detegat, tunc
apparet quantum altæ ac veræ fœditatis alienus splendor
obsconderit. Dealbantur sepulchra, dealbantur pa-
rietes tenui crusta calcis, cum hæc decidit, apparet
quid latuerit. Tales sunt quos mundus felices exi-
stimat sed Non est ista solida & sincera felicitas. Illum
qui tumidus equo fertur per urbem, aut carrucæ
in-

inauratæ infidet, magnâ famulorum stipatus cater-
vâ nemo non obvius felicem credit. Erramus! mi-
fer est, ac sordidus: larvam detrahe, crustam abra-
de; pectus & animam inspicere: hæc sæpè foetidum
olet hircum, & mortua est in corpore ornato velut
SEPULCHRO dealbato. Quin etiam sæpè corpus
ipsum ulceribus occultis plenum, scabie rigens, li-
cet aurata veste ac serica cultum splendeat, SE-
PULCHRO foedius est, ut cum sit corpus SEPUL-
CHRUM animæ, vestes quoq; meritò appelles SE-
PULCHRUM SEPULCHRI. Vides alium inter
choreas & tripudia exultantem, ore ad omnem hi-
laritatem composito, risui & cachinais indulgere;
nec crede felicem, coactus est sæpè risus: *Hilaritas
ficta est*, ait iterum Seneca, *aut gravis & suppurata
toistitia, & quidem gravior, quia interdum non licet pa-
llam esse miseris: sed inter ærumnas cor ipsum exedentes,
necesse est agere felicem. Sæpius hoc exemplo mihi uten-
dum est; nec enim ullo efficacius exprimitur hic humanæ
vitæ mimus. &c. Quos supra capita hominum, supra
turbam delicatos lectica suspendit: omnium istorum per-
sonata felicitas est. Contemnes illos si despoliarveris. Quid
hoc aliud est dicere, quàm sub diversa allegoria;
tolle sepulchralem lapidem dealbatum, & invenies
cadaver tabo & sanie putrescens, olidum, hor-
ridum.*

IX. Deniq; considera quemcunq; vitiosum,
quemcunq; peccatorem; quamdiu in peccato est,
mortuum affirma, & corpus eius quantumvis mo-
veatur SEPULCHRUM AMBULANS est. De e-
brijs Augustinus: *Ebrietas est quedam vivi hominis
SEPULTURA*. De avaris Ambrosius: *Nihil in-
terest inter funus & scenus: nihil inter mortem distat &
sor-*

Sen. Epist.
80.

Aug. ap.
Cornel. &
Lap. in
Prov. S.

Ambros.
lib. de
Tob. c. 10.
S. Leo.
serm. 6. de
ieiun.

Luc. 15.

Apoc. 3.

Nazer. in
Josue. c. 10
f. 28.
Rup. in
Apoc.

S. Chry-
sost. hom.
3. ad pop.

sortem. Et S. Leo : *Fœnus pecunia, funus est anima.*
De superbis Hieronymus : *Quanti indies diu vivendo
portant funera sua, & quasi SEPULCHRA dealbata
plena sunt ossibus mortuorum.* De carnis mancipijs i-
psa scriptura testatur. Prodigus ille qui substantiam
suam prodegerat luxuriosè, redux ad patrem quasi
mortuus resuscitatur ad vitam : *Frater tuus hic mor-
tuus fuerat, & revixit.* Et in Apocalypsi Angelo
Ecclesiæ Sardis scribit Joannes : *Non habes quod vi-
vas, & mortuus es.* Quomodo vivit & tamen mor-
tuus asseritur? nempe ut ait nonnemo : *Introrsum
erat mors, & extrorsum vita.* Rupertus de hoc agens:
*Datur (inquit) conijci quod mortui huius mors fuerit
peccatum carnis.* Communi proinde tam scripturæ,
quàm Patrum consensu peccator mortuus censerit
debet, & si videatur vivere, anima tamen eius mor-
tua est, ut miretur Chrysostomus posse aliquem de
hoc dubitare : *Non nosti, quod qui in peccatis sunt e-
tiamsi vivunt mortui sunt, qui verò in justitia sunt, e-
tiamsi mortui sunt vivunt.* Audite ergo peccatores,
& mentem recolligite : putatis vos esse Illustrissi-
mos, Illustres, Generosos, Nobiles, honoratos &c.
admitto & confirmo si justus estis : nego autem si
peccato inquinatas habetis conscientias : ita enim
nomen habetis quod iniquè usurpatis, cum sitis
obscurissimi, ignobiles, inhonori, verbo SEPUL-
CHRA dealbata, SEPULCHRA AMBULANTIA :
cadavera mobilia. Est qui dicat cadaver sine anima
posse appellari semihominem : melius appellabitur
SEPULCHRUM, quasi *Semipulchrum* : ubi in pul-
chro corpore latet sceleribus foetens & emortua a-
nima.

X. Quare liceat mihi hodie iisdem verbis
com-

compellare peccatores, quibus usus est Paulus scribens ad Ephesios. *Surge qui dormis, & exurge à mortuis, & illuminabit te Christus.* Dicite cum prodigo mortuo & rursus aspirante ad vitam: *Surgam, & ibo ad Patrem meum.* Imitemini hodiernos Evangelicos mortuos. *Erant appropinquantes ad JESUM publicani & peccatores.* Si fuistis hactenus SEPULCHRA AMBULANTIA, cadavera mobilia, ad JESUM qui vita est ambulate, illi per pœnitentiam appropinquate. & reviviscetis. Prima bonitas est velle fieri bonum prima reviviscentia velle reviviscere. Fidem habete Chrysologo: *Ipse dixit ego sum vita. Quod est anima corpori, hoc est anima Christus, sine anima corpus non vivit, non vivit anima sine Christo.* Multi quidem ambulant, sed quia non ambulant vel appropinquant ad Christum, prope- rant ad mortem, sunt SEPULCHRA AMBULANTIA ad interitum; de quibus Apostolus ingemiscens aiebat: *Multi enim ambulant, quos sepè dicebam vobis (nunc autem & stens dico) inimicos Crucis Christi, quorum finis interitus, quorum Deus venter est.* &c. ad quæ verba respexisse videtur Augustinus cum ambulantes ad peccata mortuos pronuntjavit: *Ambulant (inquit) pedes, intelligo corpus vivere, sed quo ambulant? ad adulterium: ergo mortua est anima.* Et rursus: *Loquentem audio, corpus loquitur, corpus vivit; sed interrogo, utrum & anima vivat? ecce loquitur corpus; vivit. Quid loquitur? mendacium loquitur, ergo mortua est anima.* Hoc non est ambulare, non est appropinquare ad Christum, sed elongare ab eo. Qui ad Christum appropinquat, ad vitam accedit. Ipse enim peccatores recipit, quos venit quærere, quia perdiderat ipsorum culpa. Nesciunt hodie quid ca-
lu-

Ephes. 5.

S. Chry.
sol. serm.
19.ad Philip.
3.S. Aug.
serm. 13.
de Marto.

S. Pet.
Chrysol.
serm. 168.

Coloss. 3.

lumnentur Pharisæi murmurantes : quia hic peccatores recipit, & manducat cum illis. Cur non dicunt suscipit, sed potius recipit? quia isti sunt ovis perditus, drachma perditus; appropinquantes per poenitentiam recipit. *Donat culpas, iram vertit in gaudium, dolorem mutat in gratiam quicumque invenit quod amisit.* ait S. Petrus Chrysologus. Rectè igitur recipit, sed non quales ante ambulabant, extrahit mortuos è sepulchro, & vitam illis restituit. *Recipit peccatores Deus* (pergit Chrysologus) *sed Deus peccatores esse non sinit, quos recipit: peccator Deum non violat appropinquans; Deus peccatorem sanctificat cum appropinquat.* Ambulemus itaque charissimi in novitatem vitæ, appropinquemus Christo per emendationem, & emundationem conscientie; ut per ipsum revivificati, dicere possimus cum Apostolo: *Vita nostra abscondita est cum Christo in Deo. & tunc maius gaudium erit in cælo super uno peccatore poenitentiam agente, quàm super nonaginta novem iustis, qui non indigent poenitentia.*

DIS-